

بسم الله الرحمن الرحيم

زندگینامه ی

شهید محمد طاهر نقیسی

محمد طاهر نقیسی فرزند دوم خانواده بود. او پسری خونگرم و مهربان و با شهامت و دلسوز بود. در سنین کودکی به خواندن قرآن و دعا علاقه ی زیادی داشت. در سن ۱۶-۱۵ سالگی خواندن قرآن و دعا را در حسینیه به عهده داشت و آنقدر زیبا و باصوت می خواند که مردم زیادی را جذب حسینیه می کرد. او به امام حسین و ائمه ی اطهار عشق می ورزید. در دهه ی محرم دسته های سینه زنی را رهبری می کرد و برای آنها نوحه و قصیده می خواند.

در ایام انقلاب خیلی فعالیت می کرد، به مساجد می رفت و اعلامیه های امام را می خواند و به دیگران می داد. از مردم می خواست که حضورشان را در مساجد و حسینیه ها حفظ کنند. شبها با دوستانش در خیمه ها پاسداری می کرد. در همه ی پرسش جمهوری اسلامی خیلی فعال بود. گروه آنها مسئول بردن صندوق های رأی به روستاها و دلت اطراف بود. او طرفدار روستاییان بود و همیشه می گفت که روستاییان مظلومترین افراد اجتماع هستند. همیشه دوست داشت به آنها خدمت کند.

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی به خدمت سربازی رفت و در ژاندارمری مشغول خدمت شد و چون در آن موقع در کردستان دولت با حزب کومله و دیگر احزاب درگیری داشت خیلی دوست داشت که به آنها برود و حتی به

سرکره و همبان خود گفته بود که اگر مرا به کردستان بفرستید عوض ۲ سال ۳ سال خدمت می‌کنم ولی قبول نکردند و در
خسروآباد آبادان مشغول خدمت شدم و بعد از ۴ ماه به سوئکر و منتقل شدم و در حمله‌ی عراقی به سوئکر در تاریخ
۱۳۵۹/۹/۲ به درجه‌ی رنج شهادت نائل گشتم.

روحش شاد و راهش پر رهرو باد

